

“Vredesklanken in een oorlogslandschap”
Provinciaal Domein de Palingbeek – 09092012

DE OUDE VAART

In je oude schoot schuilen resten droom,
Werk van mensenhanden, onmachtig
Tegen kracht van zand en Ieperse klei

Droog, verland kanaal, getuige van verlangen,
Op je oevers de trotse zomereik, gastvrij
Voor wie daar eet, groeit of wandelt

In de naalden van zeldzame dennen
Klinken echo's van mensenoffers,
Ondoordringbaar als mist boven weiden.

Wie hoort het roepen van de brug nog
Als ze bezwijkt, in haar val voor altijd
De droom van velen meesleurt.

Gefaald kanaal, nu levend nest van pad
En salamander, van planten, troostend
Als muziek :vederkruid, wederik, heelblad.

Nachtelijk decor van stille vleermuisvlucht,
Jong gezang van wielewaal of karekiet:
Onder de eik heeft de aarde recht gesproken.

Erna Schelstraete

Het water is een teken bij geboorte en dood,
het water doet mensen leven,
het water maakt ook de vruchten groot,
het is bedding voor talloze schepen,
het water dat valt zo uit de lucht,
het wordt ons zomaar gegeven,
mensen klagen, zagen dan en mopperen:
'het is weer aan het regenen'.

Het water is voedsel voor mens en dier
ook een vis zou anders niet leven.
Het water kan stromen ver uit een rivier,
het doet mensen soms beven,
het water kan zorgen voor veel verdriet,
rampen draagt het mee in haar ziel,
het water kruipt dan de huizen in,
het kan daar alles vernielen.

Maar het water kan als een spiegel zijn,
durf kijken naar je beeld in het water,
wie dat je bent, zie je nu echt,
het water vertaalt alles klaarder

Laat je meegaan op het water, botsen tegen de stroom,
blijven roeien wordt voor ons haast onmogelijk.
De boot gaat tekeer, maar bij kalm weer
komt de rust over het zeewater weer.
Water is water en daar blijft het ook bij,
een zeeman op het water die leeft van het getij.
Zoeken naar water is gaan naar de bron,
is gaan kijken naar de oorsprong, waar alles begon.
Hier is de oorsprong... dus hier is de bron.

In Flanders fields / John Mc Crae - Canada

Foto : Koen Raeymaekers

Geen Vlaamse klaproos of ze bloeit
wel naast een kruis dat een verknoeid bestaan markeert
en in de lucht geen leeuwerik, of zijn gerucht
verijlt wanneer een vuurmond loeit

En wij zijn dood. Geen zon die gloeit,
geen lief dat onze zinnen boeit ;
wij slaakten onze laatste zucht in Vlaanderen

We zijn van nà de oorlog ...en wensen het zo te houden

De vijand die gij zo verfoeit :
hij worde door het vuur verschroeid
dat in u brandt. Maar als gij vlucht
maakt gij van ons een kille klucht des doods,
hoewel de klaproos groeit in Vlaanderen
(*vertaling Benno Barnard*)

Tyne Cot at night / Jim Boyes - England

Alleen de waarheid kan ons vrede brengen
en deze zielen verlossen
En de oorlogstokers zullen teruggewezen worden
naar hun holen

Voor ons lijkt het een verre droom
maar hier worden de kiemen van de vrede gezaaid
En als een tuinman moeten wij erover waken
dat zij zullen groeien

